

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของวัยรุ่น กับตัวแปรอาการซึมเศร้า ตัวแปรอาการย้ำคิดย้ำทำ กลุ่มตัวแปรอารมณ์พื้นฐาน และกลุ่มตัวแปรบุคลิกลักษณะ และเพื่อสร้างสมการการถดถอยพหุคูณ ทำนายพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของวัยรุ่นด้วยตัวแปรอาการซึมเศร้า ตัวแปรอาการย้ำคิดย้ำทำ กลุ่มตัวแปรอารมณ์พื้นฐานและกลุ่มตัวแปรบุคลิกลักษณะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร มีจำนวนไม่จำกัด (Infinite Population) คือไม่สามารถระบุจำนวนได้ครบถ้วน หรือไม่สามารถระบุตำแหน่ง แหล่งที่ได้อย่างชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตของการศึกษา เฉพาะกลุ่มวัยรุ่น อายุ 15 – 25 ปี ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต โดยทำการคัดเลือกผู้ที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ที่ร้านค้าให้บริการอินเทอร์เน็ต ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ 1 – 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 โดยคัดเลือกประชากรจาก การทำแบบวินิจฉัยพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเนื้อหาจากแบบวินิจฉัยพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต ของ Kimberly S.Yong ปี ค.ศ. 1999 ในคู่มือการวินิจฉัยโรคทางจิตเวช ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4 (DSM-IV: The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder Fourth Edition) โดยหลักในการวินิจฉัยพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต คือ ถ้าผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบว่า “ใช่” ในจำนวนเท่ากับ 5 ข้อ หรือมากกว่า 5 ข้อขึ้นไป จากจำนวนทั้งหมด 8 ข้อ ผู้นั้นก็จะถูกวินิจฉัยว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต โดยข้อคำถาม 8 ข้อ มีดังนี้

1. ฉันรู้สึกหม่นหมองอยู่กับการใช้อินเทอร์เน็ต
2. ฉันต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น
3. ฉันไม่สามารถลดหรือหยุดใช้อินเทอร์เน็ตได้
4. ฉันมักมีอาการกระวนกระวาย ซึมเศร้า หงุดหงิดหรืออารมณ์ไม่ดี เมื่อเลิกหรือหยุดใช้อินเทอร์เน็ต
5. ฉันใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้
6. การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ความสัมพันธ์กับเพื่อน หรือครอบครัวลดลง รวมทั้งมีผลกระทบต่อการเรียน

7. ถิ่นมักโกหกหรือปิดบังผู้อื่นเกี่ยวกับระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต

8. ถิ่นรู้สึกพึงพอใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากปัญหาต่าง ๆ

ในชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างเครื่องมือ

ข้อคำถาม	ความรู้สึกหรือการกระทำ	
	ใช่	ไม่ใช่
0. ถิ่นมักมีอาการกระวนกระวาย ซึมเศร้า หงุดหงิดหรืออารมณ์ไม่ดี เมื่อเลิกหรือหยุดใช้อินเทอร์เน็ต		

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เป็นวัยรุ่น อายุ 15 – 25 ปี ที่รับค่าให้บริการอินเทอร์เน็ต ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต จำนวน 100 คน ที่ยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้ (Volunteer) โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 1 – 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ผู้วิจัยคำนวณตามทฤษฎีของ นันนาลลี และเบิร์สเตน (Nunnally & Bernstein, 1994, p. 201) กล่าวไว้ว่า เพื่อให้ได้สมการทำนายที่เชื่อถือได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คำนวณจากตัวแปรทำนาย ตัวแปรทำนาย 1 ตัว ต่อจำนวนกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 10 คน เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวนตัวแปรทำนาย 9 ตัว จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ควรมีจำนวนอย่างน้อยเท่ากับ 90 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 100 คน เพื่อลดความคลาดเคลื่อน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ข้อเสียที่อาจเกิดขึ้นและการแก้ไขป้องกัน

1. การวิจัยเป็นเพียงการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ไม่ได้มีการปฏิบัติใด ๆ จึงไม่มีความเสี่ยงที่เป็นอันตราย นอกจากเสียเวลาในการตอบแบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง มีการอธิบายการพิทักษ์สิทธิ์แก่ผู้ตอบแบบสอบถามอย่างชัดเจน ก่อนที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเข้าร่วมโครงการวิจัย

2. การรักษาความลับ ผู้วิจัยจะเปิดเผยข้อมูลของผู้มีส่วนร่วม เฉพาะส่วนที่เป็นข้อสรุป และเสนอในภาพรวมเพื่อประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้น

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

ข้อคำถามบางข้อคำถามเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและส่วนตัว แต่เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ สามารถผลการวิจัยมาแก้ไขปัญหาและหาแนวทางป้องกันการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นให้

มีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการรักษาความลับของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างรัดกุม ดังนี้

1. แบบสอบถามจะ ไม่มีการระบุชื่อ- สกุล และข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับ จะไม่เปิดเผยถึงแหล่งที่มาของข้อมูลเป็นรายบุคคล
 2. การแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปแจกผู้มีส่วนร่วมด้วยตนเอง และ ผู้วิจัยจะรอรับแบบสอบถามคืนจากผู้มีส่วนร่วมด้วยตนเอง
 3. แบบสอบถามที่ได้รับคืน จะเก็บรักษาไว้และจะไม่เปิดเผยแก่บุคคลที่มิได้เกี่ยวข้องกับการวิจัยโดยเด็ดขาด
 4. ผู้มีส่วนร่วมสามารถถอนตัวจากการวิจัยได้ตลอดเวลา
- การพิทักษ์สิทธิหน่วยตัวอย่าง**

ผู้วิจัยพบผู้มีส่วนร่วม (Participant) และแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัย ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และชี้แจงให้ทราบว่า การตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ จะไม่มีผลใด ๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง คำตอบหรือข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ และ นำมาใช้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยเท่านั้น รวมทั้งผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากตำรา เอกสาร รวมทั้งงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและคำถามปลายเปิด ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ข้อคำถามที่เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ จำนวนครั้งที่ใช้อินเทอร์เน็ตในหนึ่งสัปดาห์ จำนวนเวลาที่ใช้ อินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยต่อครั้ง และกิจกรรมที่ใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย ลักษณะคำถามเป็นแบบให้คำตอบโดยใส่ลำดับที่ได้แก่ ความบันเทิงเช่น ดูรายการโทรทัศน์ ดูหนัง เล่นเกม ฟังเพลง เป็นต้น การสื่อสารด้วยข้อความ (แชท) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ อีเมลล์ ซื้อสินค้าหรือบริการ ท่องเว็บ สืบค้นข้อมูล และอื่น ๆ

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดมาจาก ไซยรัตน์ บุตรพรหม (2545) ที่พัฒนามาจากแบบวัด Internet Addiction Test ของ Kimberly Young ปี ค.ศ.1998 แบบวัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต มีลักษณะให้เลือกคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ เป็นประจำ บ่อยครั้ง เป็นครั้งคราว น้อยครั้ง น้อยมาก และมีการตรวจคุณภาพเครื่องมือ โดยวิธีการหา

สัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .97

การตอบและการตรวจให้คะแนน

1. ให้ผู้ตอบอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง เป็นประจำ บ่อยครั้ง เป็นครั้งคราว น้อยครั้ง น้อยมาก ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของผู้ตอบมากที่สุด

2. เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกทั้งหมด 20 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	เท่ากับ	5 คะแนน
บ่อยครั้ง	เท่ากับ	4 คะแนน
เป็นครั้งคราว	เท่ากับ	3 คะแนน
น้อยครั้ง	เท่ากับ	2 คะแนน
น้อยมาก	เท่ากับ	1 คะแนน

ตัวอย่างเครื่องมือ

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นครั้งคราว	น้อยครั้ง	น้อยมาก
0. ท่านเลือกใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตมากกว่าจะออกไปข้างนอกกับผู้อื่น					

ตอนที่ 3 มาตรการลดการซึมเศร้า

ผู้วิจัยพัฒนามาจากเครื่องมือ Center for Epidemiologic Studies-Depression Scale

(CES-D) ของนักวิจัยแห่ง Center for Epidemiologic Studies ที่ National Institute of Mental Health ประเทศสหรัฐอเมริกา และนำมาแปลเป็นภาษาไทย โดยศาสตราจารย์แพทย์หญิงอุมาพร ตรังคสมบัติ เครื่องมือนี้นี้มีจำนวน 20 ข้อ มีลักษณะให้เลือกคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ดังนี้ ตลอดเวลา (5-7 วัน) บ่อยๆ (3-4 วัน) นานๆ ครั้ง (1-2 วัน) ไม่เลย (< 1 วัน) และมีการตรวจคุณภาพเครื่องมือ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .86

การตอบและการตรวจให้คะแนน

1. ให้ผู้ตอบอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ตลอดเวลา (5-7 วัน)
บ่อย ๆ (3-4 วัน) นาน ๆ ครั้ง (1-2 วัน) ไม่เลย (< 1 วัน) ที่ตรงกับระดับความรู้สึกของผู้ตอบว่า
มีความรู้สึกดังข้อความ บ่อยครั้งเพียงใดในรอบ 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

2. เกณฑ์การให้คะแนน

มาตรวัดอาการซึมเศร้าประกอบด้วยข้อความทางบวกและข้อความทางลบดังนี้

2.1 ข้อความทางบวกจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4, 8, 12, 16

2.2 ข้อความทางลบจำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 15,
17, 18, 19, 20

3. เกณฑ์การให้คะแนนข้อความทางบวกและข้อความทางลบ

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ตลอดเวลา (5-7 วัน)	0	3
บ่อย ๆ (3-4 วัน)	1	2
นาน ๆ ครั้ง (1-2 วัน)	2	1
ไม่เลย (< 1 วัน)	3	0

การแปลผล คะแนนรวม มีได้ตั้งแต่ 0 - 60 คะแนน เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วนำมา
เปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดดังนี้คะแนนรวมสูงกว่า 22 ถือว่าอยู่ในข่ายอาการซึมเศร้า
สมควรได้รับการตรวจวินิจฉัยช่วยเหลือต่อไป

ตัวอย่างเครื่องมือ

ในระยะ 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา	ระดับความรู้สึก			
	ไม่เลย (< 1 วัน)	นานๆ ครั้ง (1-2 วัน)	บ่อยๆ (3-4 วัน)	ตลอดเวลา (5-7 วัน)
0. ฉันรู้สึกท้อแท้กับชีวิตมีแต่สิ่งล้มเหลว				

ตอนที่ 4 มาตรวัดอาการย้ำคิดย้ำทำ

เป็นมาตรวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเอง พัฒนามาจากแบบสอบถามอาการบ่งชี้โรคย้ำคิดย้ำทำ
ของ วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2547) ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ มีลักษณะให้เลือกคำตอบ เป็น

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ดังนี้ บ่อยที่สุด ก่อนข้างบ่อย เกิดขึ้นบ้าง ไม่เคยเลยหรือนาน ๆ ครั้ง

การตอบและการตรวจให้คะแนน

1. ให้ผู้ตอบอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง บ่อยที่สุด ก่อนข้างบ่อย เกิดขึ้นบ้าง ไม่เคยเลยหรือนาน ๆ ครั้ง ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของผู้ตอบมากที่สุด

2. เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกทั้งหมด 10 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

บ่อยที่สุด	เท่ากับ	4 คะแนน
ก่อนข้างบ่อย	เท่ากับ	3 คะแนน
เกิดขึ้นบ้าง	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เคยเลยหรือนาน ๆ ครั้ง	เท่ากับ	1 คะแนน

การแปลผล คะแนนรวม มีได้ตั้งแต่ 0 - 40 คะแนน เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดดังนี้คะแนนรวมสูงกว่า 20 ถือว่าอยู่ในข่ายอาการย้ำคิดย้ำทำ

ตัวอย่างเครื่องมือ

ข้อความ	ระดับการกระทำหรือการคิด			
	บ่อยที่สุด	ก่อนข้างบ่อย	เกิดขึ้นบ้าง	ไม่เคยหรือนานๆครั้ง
0.ก่อนออกจากบ้าน ฉันชอบตรวจดูน้ำหรือไฟฟ้าไปซ้ำมาว่าเปิดหรือไม่ เพราะกลัวลืม				

ตอนที่ 5 แบบสำรวจอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ

เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเอง พัฒนามาจากแบบสำรวจ Temperament and Character Inventory (TCI) ของโคลินเจอร์ (Cloninger) ปี ค.ศ. 1994 จิตแพทย์ มหาวิทยาลัยวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้วิจัยนำมาปรับข้อความเพื่อให้เหมาะสมกับการวิจัย จำนวน 71 ข้อ

แบบสำรวจอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ มีลักษณะให้เลือกคำตอบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับดังนี้ เป็นประจำ บ่อยครั้ง เป็นครั้งคราว น้อยครั้ง น้อยมาก

การตอบและการตรวจให้คะแนน

1. ให้ผู้ตอบอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง เป็นประจำ บ่อยครั้ง เป็นครั้งคราว น้อยครั้ง น้อยมาก ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของผู้ตอบ

2. เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสำรวจลักษณะนิสัยและบุคลิกลักษณะประกอบด้วยข้อความทางบวกและข้อความทางลบดังนี้

- 2.1 ข้อความทางบวกจำนวน 44 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 4, 5, 7, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 19, 22, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 45, 46, 48, 49, 50, 52, 53, 55, 57, 60, 63, 64, 65, 66, 69, 70
- 2.2 ข้อความทางลบจำนวน 27 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3, 6, 8, 9, 12, 15, 18, 20, 21, 23, 24, 29, 32, 41, 43, 44, 47, 51, 54, 56, 58, 59, 61, 62, 67, 68, 71

3. เกณฑ์การให้คะแนนข้อความทางบวกและข้อความทางลบ

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เป็นประจำ	5	1
บ่อยครั้ง	4	2
เป็นครั้งคราว	3	3
น้อยครั้ง	2	4
น้อยมาก	1	5

ตัวอย่างเครื่องมือ

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็น ครั้งคราว	น้อยครั้ง	น้อยมาก
o. ฉันสนุกกับการทดลองทำอะไรใหม่ๆ แม้ว่าคนส่วนใหญ่จะคิดว่าเป็นการเสียเวลา					

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้สร้างพัฒนาเครื่องมือขึ้น จำนวน 2 ฉบับ ดังนั้นเมื่อทำเครื่องมือเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก่อนนำไปใช้ต้องนำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดยตรวจสอบความชัดเจน ความเหมาะสมในการใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการวัด ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. สมพร สุทัศนีย์ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยวิทยาการ
วิจัยและวิทยาการปัญญา
มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2 อาจารย์อัญชลี ศรีภักขณู อาจารย์ประจำวิทยาลัยวิทยาการวิจัย
และวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัย
บูรพา

1.3 นายแพทย์สมรักษ์ สันติเบญจกุล จิตแพทย์ โรงพยาบาลสมเด็จพระ
บรมราชเทวี ณ ศรีราชา

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำผลการพิจารณาของแต่ละท่านมารวมกัน คำนวณหาค่า IOC (Index of Consistency) เพื่อหาความสอดคล้องของเนื้อหา ได้ผลการพิจารณาดังนี้

มาตรวัดการย้าคิดย้าทำ มีจำนวน 10 ข้อ ผลการพิจารณามีค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 แปลความได้ดังนี้ มาตรวัดการย้าคิดย้าทำ จำนวน 10 ข้อ มีความสอดคล้องด้านเนื้อหา เกณฑ์การพิจารณา ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

แบบสำรวจอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ มีจำนวน 75 ข้อ ผลการพิจารณา มีค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 แปลความได้ดังนี้ แบบสำรวจอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ จำนวน 75 ข้อ มีความสอดคล้องด้านเนื้อหา เกณฑ์การพิจารณา ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

2. ความเที่ยง (Reliability)

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัยนำเครื่องมือมาปรุ้งแก้ไข เพื่อหาความเที่ยงของเครื่องมือเป็นลำดับต่อมา โดยนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Tryout) กับวัยรุ่น มีอายุ 15 – 25 ปี ที่ร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ นำข้อมูลหาค่า

ความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับ (Item Total Correlation) ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อ (Corrected Item Total Correlation) หลังจากผ่านขั้นตอนหาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือแล้วได้ผลดังนี้

มาตรวัดอาการย้ำคิดย้ำทำ มีจำนวน 10 ข้อ เมื่อผ่านขั้นตอนหาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อ (Corrected Item Total Correlation) ระหว่าง .34 - .81 แสดงว่ามาตรวัดอาการย้ำคิดย้ำทำ มีจำนวน 10 ข้อ ใช้ได้ สามารถนำมามาตรวัดอาการย้ำคิดย้ำทำ มาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้

แบบสำรวจอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ มีจำนวน 75 ข้อ เมื่อผ่านขั้นตอนหาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อ (Corrected Item Total Correlation) มีค่าติดลบ ใช้ไม่ได้ จำนวน 4 ข้อ ดังนั้นจึงต้องตัดข้อคำถามทั้ง 4 ข้อออก ทำให้จากข้อคำถามเดิมจำนวน 75 ข้อ จะเหลือข้อที่ใช้ได้จำนวน 71 ข้อ นำมาปรับเรียงข้อคำถามใหม่

ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ที่ผู้วิจัยได้สร้างพัฒนาเครื่องมือขึ้น จำนวน 2 ฉบับ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยง
มาตรวัดอาการย้ำคิดย้ำทำ	10	.85
แบบสำรวจอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ		
การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่	12	.77
การหลีกเลี่ยงภัยอันตราย	12	.63
การอยากได้รางวัล	8	.72
ความอดทนไม่ย่อท้อ	3	.63
การนำตนเอง	13	.67
การให้ความร่วมมือ	14	.77
ภาวะเหนือตนเอง	9	.68

แบบสำรวจอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ ใช้ประเมินอารมณ์พื้นฐานและบุคลิกลักษณะ ของบุคคลใน 7 ด้าน จำนวน 71 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

อารมณ์พื้นฐาน (Temperament)

1. การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ (Novelty Seeking) ประกอบด้วย 12 ข้อ ดังนี้

- 1.1 NS₁ ชอบค้นคว้าผจญภัย อยากรู้ อยากเห็น (Exploratory Excitability) 3 ข้อ
- 1.2 NS₂ ทำตามความต้องการทันที โดยไม่คิดไตร่ตรอง (Impulsiveness) 3 ข้อ
- 1.3 NS₃ ความฟุ้งเฟ้อ (Extravagance) 3 ข้อ
- 1.4 NS₄ ไม่เป็นระเบียบ ยุ่งเหยิง สับสน (Disorderliness) 3 ข้อ

2. การหลีกเลี่ยงภัยอันตราย (Harm Avoidance) ประกอบด้วย 12 ข้อ ดังนี้

- 2.1 HA₁ กังวล (Anticipatory Worry) 3 ข้อ
- 2.2 HA₂ กลัวความไม่แน่นอน (Fear of Uncertainty) 3 ข้อ
- 2.3 HA₃ ความขี้อาย (Shyness) 3 ข้อ
- 2.4 HA₄ อ่อนเพลียอ่อนเพลีย (Fatigability) 3 ข้อ

3. การอยากได้รางวัล (Reward Dependence) ประกอบด้วย 8 ข้อ ดังนี้

- 3.1 RD₁ รู้สึกมากกว่าปกติ (Sentimentality) 2 ข้อ
- 3.2 RD₂ ความผูกพันทางอารมณ์ (Attachment) 3 ข้อ
- 3.3 RD₃ ต้องพึ่งพาคนอื่น (Dependence) 3 ข้อ

4. ความอดทนไม่ย่อท้อ (Persistence) ประกอบด้วย 3 ข้อ ดังนี้

- 4.1 PE การอดทนไม่ย่อท้อ (Persistence) 3 ข้อ

บุคลิกลักษณะ (Character)

5. การนำตนเอง (Self-directedness) ประกอบด้วย 13 ข้อ ดังนี้

- 5.1 SDL₁ ความรับผิดชอบ (Responsibility) 3 ข้อ
- 5.2 SDL₂ ตัดสินใจตั้งใจจริง (Purposefulness) 3 ข้อ
- 5.3 SDL₃ การแก้ปัญหาได้ดีความฉลาดหลักแหลม (Resourcefulness) 3 ข้อ
- 5.4 SDL₄ การยอมรับตนเอง (Self Acceptance) 2 ข้อ
- 5.5 SDL₅ นิสสัยมีวินัยแสดงออกโดยธรรมชาติ (Enlightened Second Nature) 2 ข้อ

(Congruent Second Nature)

6. การให้ความร่วมมือ (Cooperativeness) ประกอบด้วย 14 ข้อ ดังนี้

- 6.1 CO₁ การยอมรับจากสังคม (Social Acceptance) 3 ข้อ
- 6.2 CO₂ การเข้าใจผู้อื่น (Empathy) 3 ข้อ

6.3 CO ₃ ความมีน้ำใจ การให้ความช่วยเหลือ (Helpfulness)	2 ข้อ
6.4 CO ₄ ความสงสาร ความเวทนา ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3 ข้อ
6.5 CO ₅ จริ่งใจ มีมโนธรรม (Pure Hearted Conscience)	3 ข้อ
7. ภาวะเหนือตนเอง (Self Transcendence) ประกอบด้วย 9 ข้อ ดังนี้	
7.1 ST ₁ ไม่นึกถึงตน สมาธิจิต (Self Forgetfulness)	3 ข้อ
7.2 ST ₂ การแสดงของบุคคลเพื่อสังคม (Transpersonal Identification)	3 ข้อ
7.3 ST ₃ การยอมรับจิตวิญญาณ (Spiritual Acceptance)	3 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. จัดเตรียมเครื่องมือให้ครบ และตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ
3. ติดต่อขอความร่วมมือจากร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
4. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยถามความสมัครใจในการยินยอมตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นชี้แจงวัตถุประสงค์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และอธิบายวิธีการทำ ก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะลงมือทำ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 100 ฉบับ ตั้งแต่วันที่ 1 – 31 กรกฎาคม พ.ศ.2552
5. เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบแล้ว นำเครื่องมือมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบได้ฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 100 ฉบับ เกิดเป็นร้อยละ 100 นำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาลงรหัส เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และลักษณะการแจกแจงตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปร ความโค้ง รวมทั้งการแจกแจงความถี่ โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เป็นการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรม SPSS

3. วิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น โดยใช้
การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ 2 วิธี คือ แบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน (Enter) และแบบใส่ตัวแปร
เป็นขั้นตอน (Stepwise) เพื่อให้ได้สมการทำนายพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น ที่ดีที่สุด
โดยใช้โปรแกรมลิสรел

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University